

EL CANT DE CANTÓ

Aquest conte ens acosta a conèixer una de les tradicions d'Elx, "la Vinguda de la Verge", tradició que se celebra cada 28 i 29 de desembre i que ha sigut reconeguda com a "Bé d'Interés Cultural i Immaterial de la Comunitat Valenciana". És una forma lúdica i divertida de fomentar la difusió i valoració del nostre llegat cultural.

laxarxa.val
Xarxa Pública de Serveis Lingüístics Valencians

SOCIEDAD VENIDA DE LA VIRGEN

Venida de
La Virgen
650
AÑOS

grupo cantón
COMUNICACIÓN

GENERALITAT
VALENCIANA | TOTS
A UNA
VEU
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

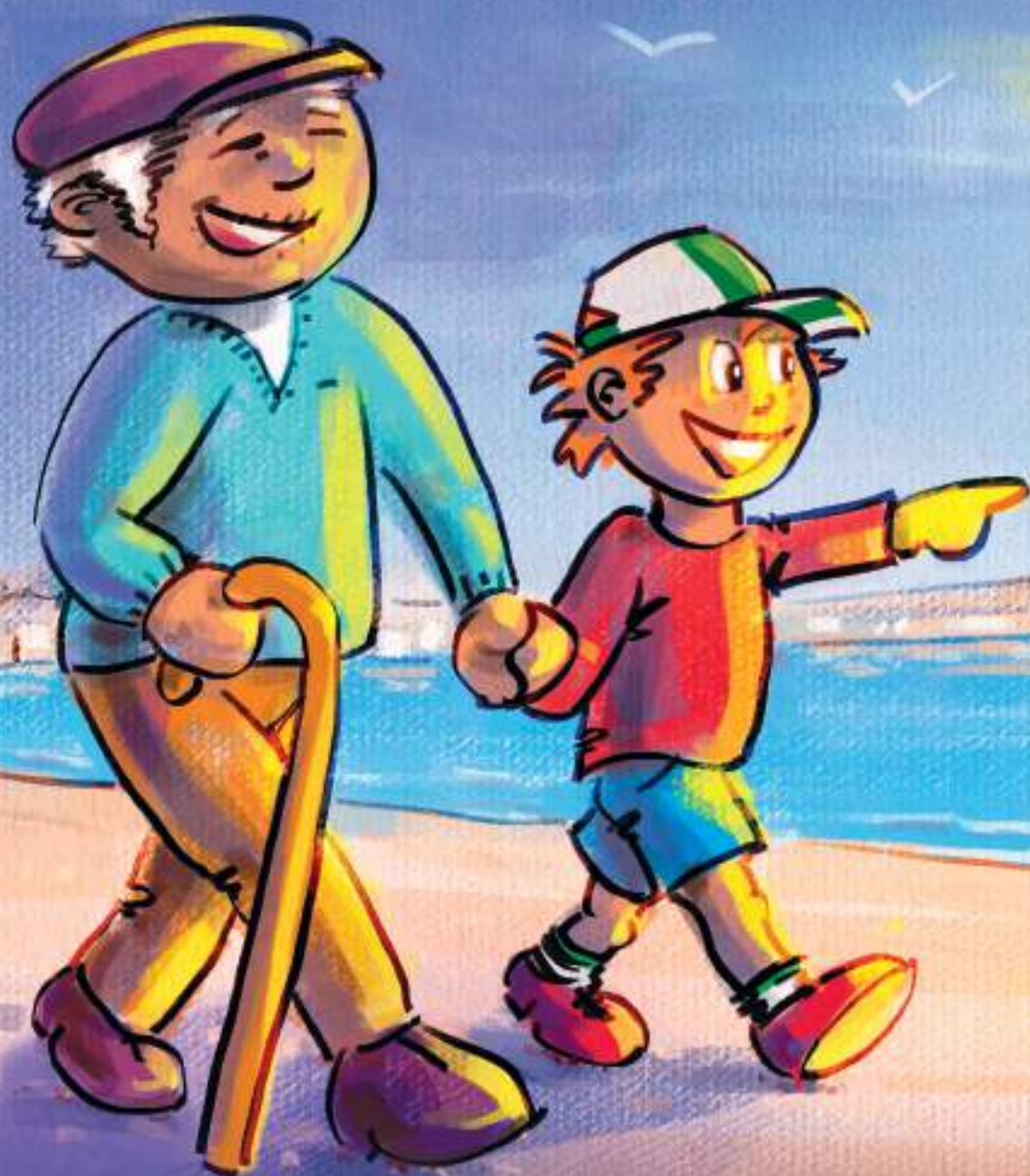
**SEMPRE
TEUA**
La teua llengua

**aviVa
Elx**
Agència de Promoció
del Valencià

Ajuntament d'Elx
Regidoria de Festes

Mre Ángeles Román
Mre Carmen Díez

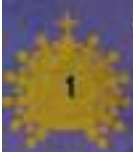
EL CANT DE CANTÓ

En una ciutat anomenada Elx vivia Joan, un xiquet a qui li encantava fer llargues passejades acompanyat del seu iaio per la platja del Tamarit, una de les platges de la ciutat. Un dia, passejant per aquesta platja, Joan s'aturà de sobte mirant les onades del mar i digué:

-Mira, iaio! Mira, iaio! Què és això que flota? És un tresor?

-A veure? On? -respongué el iaio.

-Allà, allà -assenyalava Joan molt content cap a l'horitzó.
-Sí, pareix un tresor -respongué el iaio.
-És un tresor! És un tresor! -no parava de repetir Joan.
En veure l'emoció que havia despertat en el seu net començà a pensar en el que li ocorregué fa molts anys i li digué a Joan:
-Vols que et conte la història d'un gran tresor?
-Sí, sí, conta'm una de les teues històries -digué Joan.

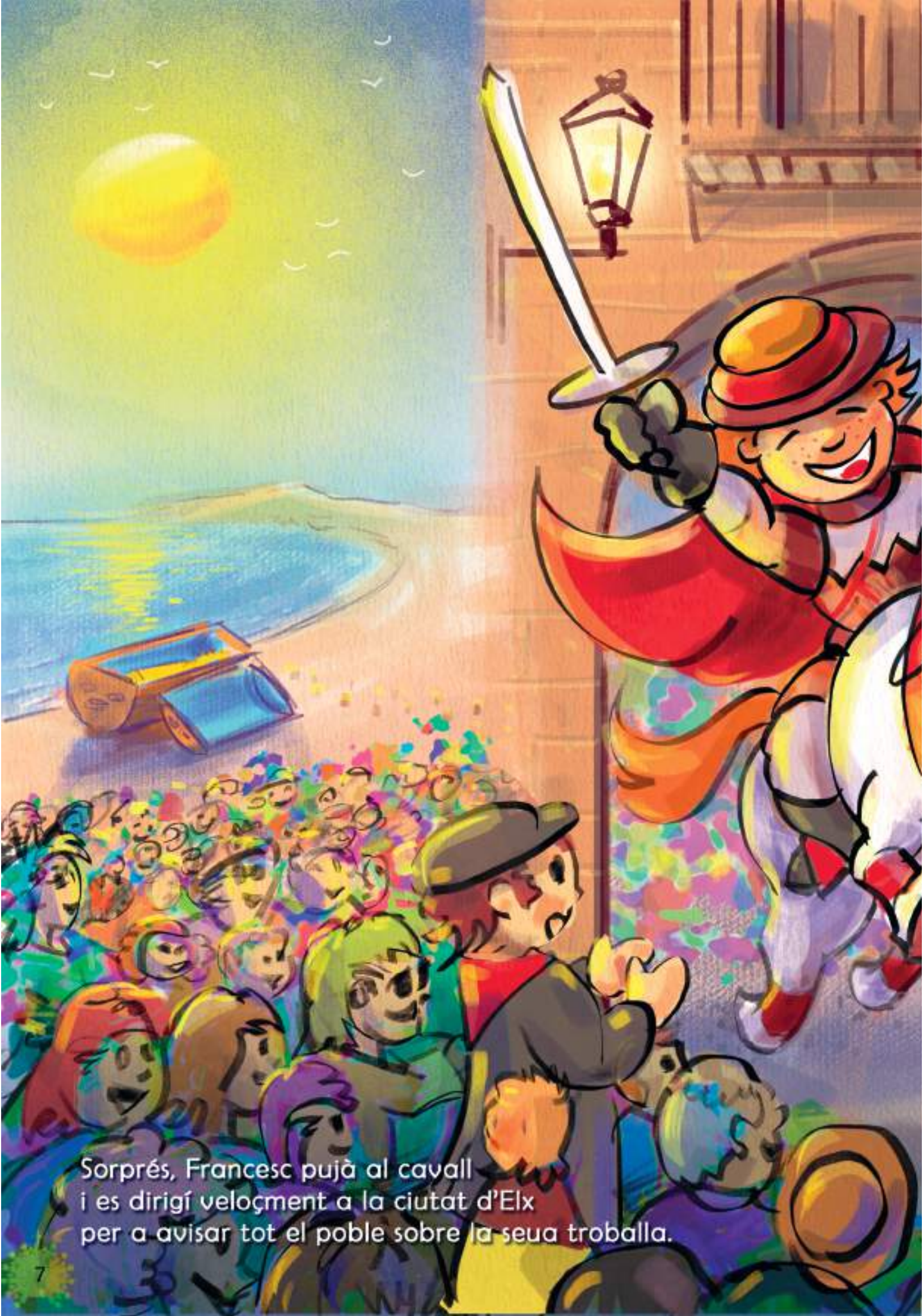

Joan, emocionat, li digué: I què hi havia dins d'aquella arca? Un tresor?

-Sí, era un gran tresor –digué el iaio– dins de l'arca es trobava la figura d'una bella dama i al costat seu uns fulls escrits en una llengua antiga que Francesc no entenia.

-Però, qui era aquella dama? –digué Joan.

-Francesc tampoc ho sabia, era un misteri –i continuà la seua història.

Sorprés, Francesc pujà al cavall
i es dirigí veloçment a la ciutat d'Elx
per a avisar tot el poble sobre la seua troballa.

-I anaren tots a la platja? Com se'n portaren l'arca? -preguntà Joan.

-Quan arribaren a la platja del Tamarit pujaren l'arca en una carreta tirada per dos grans bous, però a la platja també arribaren persones d'altres pobles i tots volien emportar-se aquell tresor.

-Doncs sí que era un problema! -digué Joan-, i què feren?

-Posaren la carreta en un encreuament de camins, cada un d'aquests acabava en un poble, aleshores els taparen els ulls als bous i decidiren que el tresor es quedaria en el poble cap a on es dirigiren els bous, i saps cap a on van tirar?

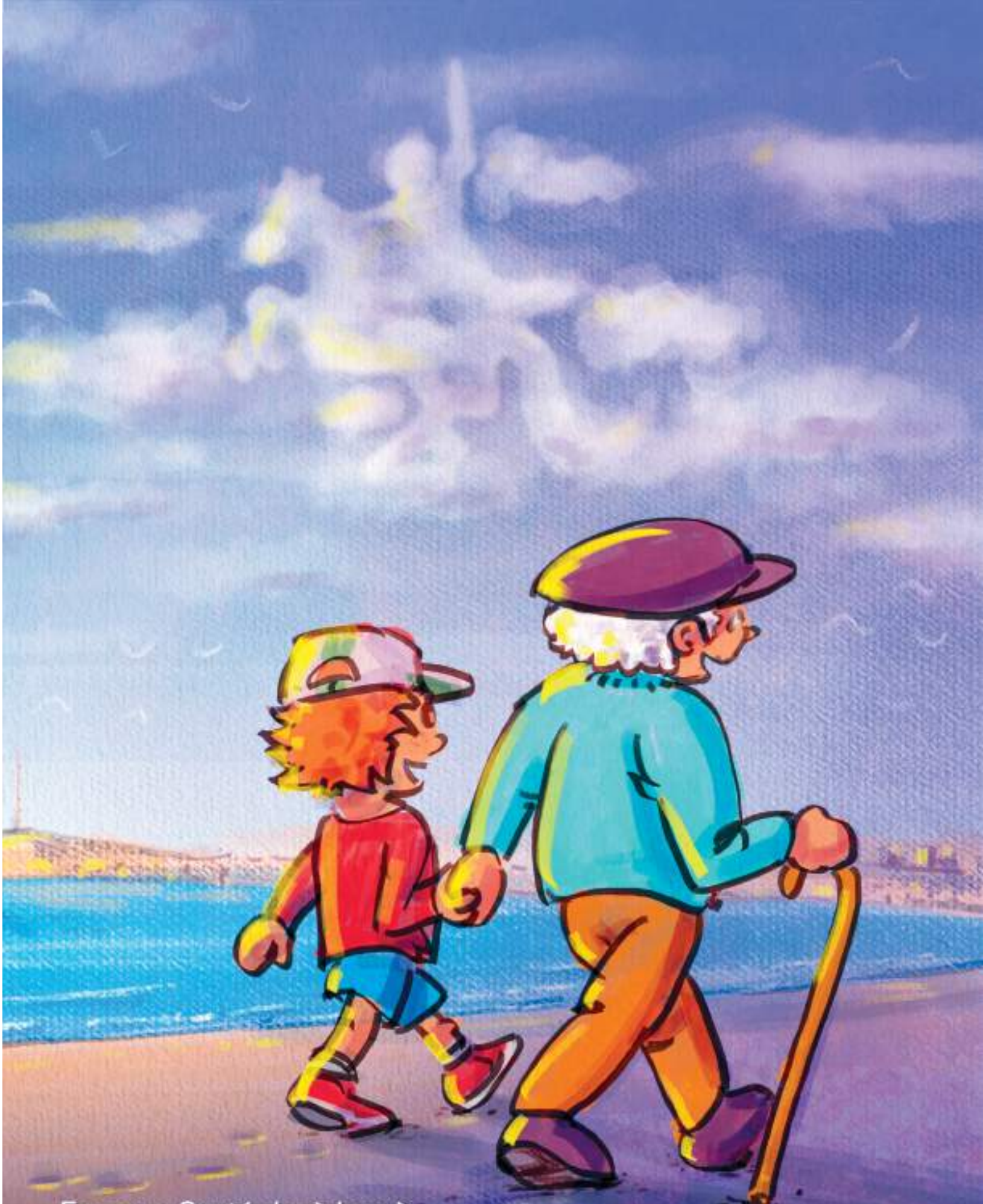
-Cap a on? -digué Joan.

-Cap a Elx! La nostra ciutat!

-Bé! -digué Joan aplaudint sense parar.

Per això, cada 28 de desembre es recorda el dia en què Francesc Cantó trobà l'arca amb la imatge de la Mare de Déu de l'Assumpció dintre i es realitza una romeria amb tot el poble acompanyant-la des de la platja del Tamarit fins a Elx.

Francesc Cantó donà la mà
al seu net, Joan Cantó, i ambdós
continuaren passejant per la platja
del Tamarit a la recerca de més tresors.

FI

EL CANT DE CANTÓ

